

A woman with long dark hair, wearing a light blue long-sleeved shirt and a dark quilted vest, is sitting on a staircase. She is looking down and holding a small dog. The staircase has a dark metal railing with decorative balusters. The background is a wall with wood paneling.

Un dia més

UN CURTMETRATGE DE
CARLOS PUIG MUNDÓ

Fitxa tècnica

DIRECTOR CARLOS PUIG MUNDÓ

GUIONISTES CARLOS PUIG MUNDÓ | ALBA MOLI SANTAMARTA

FORMAT CURTMETRATGE | 15 MINUTS

GÈNERE DRAMA

PAÍS ESPANYA

Storyline

La Maria, una estudiant d'institut amb discapacitat visual, assisteix a classe el primer dia de curs amb l'esperança de passar desapercebuda, sabent que es retrobarà amb certs companys que no li posen les coses fàcils.

Sinopsis

A primeres hores del matí, la Maria arriba a l'institut amb el seu pare, qui, veient-la massa carregada amb l'atril i la llum, es capfica en ajudar-la a portar-ho. Ja a dins del centre, la recepcionista els dona la benvinguda al nou curs, i avisa la Maria que el seu tutor Miquel l'ajudarà a guardar l'atril i la llum després de les classes.

Només en arribar a l'aula, una companya que en aparença sembla que vol ajudar-la, l'Ana, en realitat li pren el pèl i juntament amb els seus amics comencen a molestar-la. Una companya nova, la Julia, defensa la Maria. De seguida arriba el cap d'estudis, que els hi comunica que aquest curs tenen l'oportunitat d'escollir si volen anar a la classe A o a la B. La Maria, cohibida i en veure que el grupet de l'Ana aniran a la A, tria la B.

La Maria intenta fer classe normal, on sembla que s'avé amb la Julia, però durant el descans necessita anar al lavabo per refrescar-se. La tranquil·litat no dura gaire: es tanca dins d'un vàter quan escolta l'Ana i dues amigues seves entrar als banys, les quals la descobreixen i la fotografien amb el mòbil sense permís. En tornar a l'aula, la Maria se sent observada i vulnerada.

Quan toca el timbre, la Julia s'ofereix a ajudar-la, però la Maria declina amablement. Llavors apareix en Miquel i finalment la Maria es deixa ajudar. Després de guardar l'atril i la llum, el tutor l'anima a apuntar-se a alguna activitat i li dona un tríptic de lletres grans que ha imprès per ella.

Tot i que la Maria se sent més animada, en sortir de l'institut l'Ana i la seva colla tornen a molestar-la, ara amb el tríptic, i acaba tornant a casa amb el cap baix. Davant dels pares i la seva germana, fa veure que el primer dia ha anat bé. Després es tanca a la seva habitació, quedant pràcticament a fosques.

Director

Carlos Puig Mundó neix a Barcelona el 1983 amb una discapacitat visual. Va créixer aprenent a sobreviure en un món que no estava preparat per acceptar les persones amb la seva condició. Durant anys no va saber quina era la seva vocació. En un moment clau de la seva vida, en un viatge interior, va descobrir quin era el seu objectiu, donar vida a les històries que se li acudien. En aquell instant va saber que volia ser director de cinema. A partir d'aleshores, amb el pas del temps, ha anat aprenent en un Cicle Superior de Grau, un Grau Universitari i un Màster Universitari en Direcció. El primer baño és el seu primer curtmetratge, el qual ha estat reconegut amb, fins l'actualitat, 33 guardons i 56 seleccions oficials. Ser o no ser es la seva segona obra que en pocs mesos en festivals, porta 8 premis i 21 seleccions oficials. Amb la realització de Un dia més ja seran tres curtmetratges realitzats per el seu compte.

Golden Lemur: Best Short, Best First time filmmaker and Best Young actress

Arrow Internacional Film Fest: Best Young Actress

London Indie short Festival: Best Drama

Halo Internacional Film Festival: Best Director Debut and Best Young Actress

Hollywood on the Tiber: Best Director

Only The Best Film Festival: Best Drama and Best First time director

Sevilla Indie Film Festival (Seviff): Best Young Actress

Naples film awards: Best original story and Best Actress

ARFF Barcelona: Honorable Mention for A original true story

Lily Indie Film Fest: Best Short Film

Golden Giraffe Film Festival: Best Young Actress

Madrid Internacional Movie Award: Best Young Actress

White Vulture Film Festival: Best Drama

Ramure d'or Awards: Best Narrative Short Film

New York Movie Award: Honorable Mention for A Best Short Film

Dallas Movie Awards: Honorable Mention for A best Short Film

Vesuvius Internacional Film Festival: Best First time director

8 & Half Film Awards: Best European Director

Malhaar Film Festival: Hand picket winner

The Gladiator Film Festival: Best Short

Montreal Arthouse Film Festival: Best Short

New Creators Film Awards : Honorable Mention Best Short

ARFF Amsterdam: Honorable Mention Best Short

Premios Oriana: Premio Mas que capacitados

Roma Shorts: Best short

Rudis Film Festival: Best Director debut and Best Young actress

Garoa Awards: Best Screenplay

Ipe Amarelo Film Festival: Best Actress

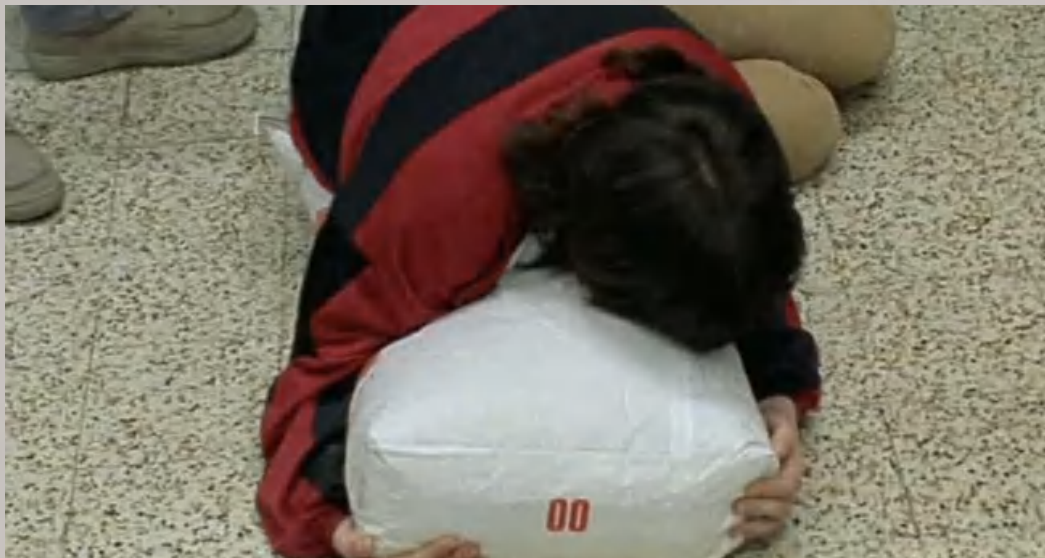

Vesuvius Internacional Film Festival. Best director
New York Movie Awards: Best Drama
Monthly Indie Shorts: Best Actor
Rome International Film Awards: Best Short
International Film Awards: Best Short
Vesnus Community Awards: Best Short
Best Short Competition: Best short Disabilities Issue
WSXA Barcelona: Best Actor

Direcció

El nostre funcionament està basat en tres pilars importants. El pilar mestre és mostrar la realitat com una expressió inequívoca del moviment. El temps no té res que el freni, i necessita ser viscut com un instant, una experiència que no ha de ser fragmentada. La nostra idea es recolza a la càmera com una finestra expressiva del moviment. Per això utilitzem el pla com a base de la continuïtat d'una seqüència sense talls, i aquesta com una unitat temporal d'un instant.

El segon pilar és l'acció, tot moviment requereix d'un canal que el faci fluir. Per nosaltres és l'acció, aquesta comporta un moviment i li dona un significat dins de l'escena que ens proporciona la realitat. A causa d'això, el pla guanya vida i es veu empès pel moviment, volent aportar un significat i acompanyant l'espectador a una experiència immersiva.

El tercer pilar és el ritme, cada pas, cada seqüència, cada pla, és com un to que marca el ritme d'una obra. Cada instant ha de tenir sentit per donar pas al següent i al que el seguirà, creant una composició final amb sentit. Gràcies als altres dos pilars i amb una bona sintonia entre ells, el ritme pot donar diferents significats a l'obra i ajudar l'espectador a no perdre el fil de la història.

Fotografia

Una història com *Un dia més* demana una fotografia imperceptible, quasi invisible, que pugui fluir amb el guió a mesura que la història progressa.

L'objectiu és construir una il·luminació que se senti natural, respectant i potenciant allò que ens ofereix cadascuna de les localitzacions on succeeix la història, com el protagonisme de les entrades naturals des de l'exterior presents en aquests espais, l'ús de les llums pràctiques o l'absència d'una llum estilitzada de contra, entre altres.

Respecte a la càmera, aquesta sempre estarà en moviment seguint el personatge principal des de prop, tant de manera frontal com des del darrere, perquè també pugui ser partícip en tot el que passa al seu voltant.

Alguns dels referents de la creació de l'estil visual de la pel·lícula són *La hija de un ladrón*, *Libertad*, *Dos días y una noche* o *Uncut Gems*.

Actriu principal

Noa Flores

El 2018 va formar part de l'elenc del musical FUN HOME, al Teatre Onyric Condal interpretant el paper d'Alison Bechdel (nena), amb la companyia No day but today. El 2018 va col·laborar en diversos vídeos per a CLAN TV, de RTVE. El 2019 va participar com a cantant i ballarina a la gala "Catalunya aixeca el teló", celebrada al Gran Teatre del Liceu, dirigida per Oriol Vila i Raquel Salvador, emesa per TV3. Durant els mesos d'octubre, novembre i desembre del 2019 i gener del 2020 ha format part de l'elenc del musical SIHIR I LA NIT DE REIS fent temporada entre els mesos de desembre i gener al S.A.T. (Teatre de Sant Andreu) i diferents bitlles de Catalunya la resta de mesos. Al novembre de 2020 va participar a la gala que la FUNDACIÓ AROA, va realitzar per celebrar el Dia Internacional dels Drets del Nen. Amb El Primer Baño guanya 9 premis a la millor Actriu Jove com a gran promesa del cinema espanyol.

Per què "Un dia més"?

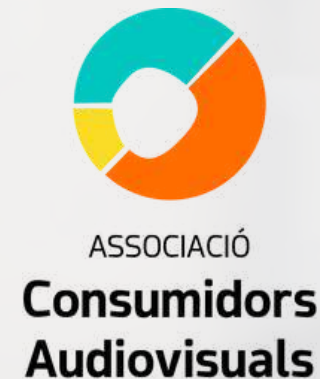
Aquest projecte no és només un curtmetratge, no forma part d'una peça solitària. Un dia més és la segona obra d'una sèrie de projectes que esperem que vegin la llum, i que tenen com a objectiu donar a conèixer el dia a dia de la vida de les persones amb alguna discapacitat. Sense entrar a la visió actual que té la societat del nostre col·lectiu, sinó amb una perspectiva més realista i quotidiana. La nostra finalitat és reflectir la visió d'un col·lectiu que difícilment té accés a mostrar la seva realitat, el cinema no proporciona oportunitats a sectors exclosos de la societat i si ho fa no és a través dels seus protagonistes. El nostre director va néixer amb una discapacitat visual, i en els projectes que durem a terme amb aquesta temàtica o una altra seran interpretats per persones amb discapacitat. Esperem que aquest sigui l'inici d'una gran iniciativa i d'establir uns ciments perquè noves generacions tinguin un millor accés a mostrar la seva mirada al cinema.

#UnDiaMés #SuperarElBullying

Amb el suport de l'associació PDA Bullying, juntament amb les entitats que l'engloben, i la Fundació Punt de Vista, hem ajuntat forces per començar una campanya de sensibilització i pedagogia aprofitant el curtmetratge com a eina.

El nostre objectiu comú és fer arribar el missatge als diferents centres educatius interessats amb tallers i sessions didàctiques que ajudin a reflexionar i entendre les diferents situacions que poden patir les persones que pateixen assetjament escolar. A més d'aprofundir també en la visibilitat i l'educació sobre la vida de les persones amb discapacitat.

Ajuntant forces volem anar fent passos en un futur on hi hagi menys casos d'assetjament escolar i les víctimes tinguin més eines i suport per poder superar aquesta situació.

vancarl@gmail.com

+34 678 03 33 21

Carlos Puig Mundó

